

Zápis z 2.4.2019

Zapsala: Veronika Veselá

Diskutovaný text:

HUBER, Wolfgang. Etika: základní otázky života. Praha: Vyšehrad, 2016.

kapitola: Práce- žijeme, abychom pracovali? A navazující kapitola Profit- co je účelem ekonomiky?, s. 120-142

V úvodu setkání nad textem německého evangelického teologa Wolfganga Hubera dochází k jeho reflexi (rozuměj reflexi textu), tak jak jsme jej vnímali při čtení. Zastavujeme se nad pojmem povolání. Co znamená povolání? Jsem k něčemu povolán. Co je to, co mě povolává k povolání? Naše schopnosti použijeme ve prospěch všech. Díky reflexi textu se dostáváme k notným nutným historickým exkurzům- anglické puritánství - Jindřich VIII. - otcové zakladatelé až ke kořenům kapitalismu (v textu s 127), na čemž si lze uvědomit, jaké má náboženské kořeny. Účel je sám v sobě- profit je k profitu.

Samotné kapitoly jsou členěny na části, kdy se autor zabývá tématem „*youth at risk*“ (volně přeloženo mládež v ohrožení, která se ocitá v začarovaném kruhu- čím více existuje soukromých škol, vzdělání a šance na něj jsou více přístupné dobře situovaným rodinám, čímž se otvírá cesta k profesní kariéře).

HPP forma úvazku již však není hlavní formou prac.činnosti- vzrostla rozmanitost forem výdělečné činnosti, lidé si kumulují více úvazků, žádají práci z domova (1968 zaveden v tehdejší Československu pětidenní pracovní týden- přestalo se chodit do práce každou sobotu); autor člení lidskou činnost na výdělečnou práci, dobrovolnickou práci a práci pro sebe a rodinu „reprodukční práce“.

Další kapitola se věnuje milníkům ve vývoji pracovní etiky- diskutujeme nad 6+1 dny (Ježíš byl vzkříšen první den po sobotě, křesťané ten den slaví, neděle je první den pokračování); pracovní úspěšnost jako znamení božího vyvolení; nemusí člověk zachránit svět, aby se zalíbil Bohu- „děláš, k čemu jsi byl povolán“- vysoké hodnocení práce; negativní vytváření identity- proč je některé povolání nadřazené nad jiným? Kritika pásové výroby.

Zastavujeme se také u tématu *participační spravedlnost, svoboda a odpovědnost, solidární individualita* (v textu str. 127 - 129), participace na společném majetku, část profitu jde na podporu komunity- profit se vytváří pro profit komunity. Nic neospravedlňuje, aby se kumulace statků stala samoučelnou. *Každý člověk má mít přístup k takovým možnostem, jaké potřebuje, aby mohl na vlastní odpovědnost utvářet svůj život...* Svoboda jedince tedy znamená něco víc než jen individuální sebeurčení. Každý člověk je totiž, pokud jde o realizaci jeho svobody, závislý na pomoci druhých. Podle svých možností je každý povinen ujímat se odpovědnosti nejen za sebe, ale také za druhé lidi.

Poslední 2 odstavce kapitoly *Práce- žijeme, abychom pracovali?* ji výstižně shrnují – čteme je nahlas. Celá kapitola končí slovy: „...záleží na tom, aby nesloužil život práci, nýbrž práce životu.“